

pa je na plano privlekel nekaj, česar ne bi smel. In tako kot sem vsako leto zapisal v Oznanila in tudi javno na ambonu povedal, storim iz vsega srca tudi zdaj: Vem, da so prišli tudi trenutki, v katerih bi lahko kdo od vas bil prizadet ob moji reakciji. Nikoli nisem ničesar storil z namenom, da bi koga prizadel. Če pa se je to zgodilo, vas prosim odušanja.

Že kot bogoslovec sem se v bogoslovju sam odločil, da bom na župnijah, kjer bom župnik, služboval od deset do petnajst let. K temu so me spodbudili tudi mnogi zgledi mojih bratov, ki so takrat že službovali po župnijah in so se več ali manj menjavali na deset let; predvsem pa tudi zgled mojega župnika v domači župniji. Zmotno je prepričanje mnogih kristjanov, da je škof tisti, ki prestavlja župnike. Seveda jih lahko, če je nekdo delal pastoralno ali gospodarsko škodo, drugače pa ima župnik pravico do stalnosti. Zato se tudi menjave dogajajo v medsebojnem spoštovanju, pogovoru in dogovoru. Eno pa je gotovo: župnik sam se mora župniji »odpovedati«, kar pomeni, da mora sam napisati škofu ordinariju odstopno izjavo. Zato ni škof nič kriv, če in ko se župnik odloči, da bo odšel na drugo župnijo.

Tako je letos prišel čas, da se poslovim. Vem, da je težko, ker je čas pandemije nekoliko premešal štrene. Težko je vse zbrati na enem mestu, da bi se od vseh lahko poslovil. Upam pa, da se bomo lahko »uradno« poslovili v nedeljo, 25. 7., pri sveti maši ob 9. uri, da bodo razmere to omogočale in da bomo lahko na dvorišču tudi skupaj nazdravili z dobro kaplico in dobili nakaj za »pod zob«.

Sebastijan Cerkl, župnik

žil.«
Človek sebi in drugim pripravlja najhujšo nesrečo, če dar svobode zlorablja, uporablja neodgovorno. Sam pri sebi in tudi pri drugih, posebno pri tistih, ki ne odločajo le o sebi,

ampak tudi o drugih, pogosto zasledimo neko lahkomišelnost in brezskrbnost, v kateri se malo ali nič ne oziramo na posledice svoje odločitve. Velikokrat je vse podrejeno kapitalu ali drugim interesom. Ob tem pa ne smemo pozabiti, da je edini trdni temelj morale (in s tem urejene družbe) zavest odgovornosti za svoja dejanja pred vestjo, pred družbo in predvsem pred Bogom. Tega vsega pa sodobnemu človeku resnično manjka.

»Zavest odgovornosti pred Bogom daje človeškemu življenju tisto zadnjo resnost, ki odločanje v dobrem in slabem pokaže v vse drugačni luči,« piše pokojni nadškof Alojzij Šuštar. »Kjer se ljudje ne zavedajo svoje odgovornosti pred Bogom, sčasoma kaj lahko pozabijo tudi na svojo odgovornost pred lastno vestjo in pred družbo.«

Slovo.

Ko gledam nazaj na teh trinajst let, sem vesel vsega kar se je zgodilo. Vesel sem vseh župnijskih sodelavcev, ki ste bili pripravljeni sodelovati v življenju župnije (ne bom našteval). Župnijski sodelavec je nekdo, ki je pripravljen nesebično in brez nekih skritih in osebnih, egoističnih namenov dati svoje talente na razpolago skupnosti. In ko gledam nazaj, sem vesel, da vas je večina to držo sprejela in res nesebično dala svoje talente na razpolago. Upam, da boste še naprej tudi pri novem župniku to držo ohranili.

Vesel sem vseh drugih, ki ste prihajali v cerkev in molili za našo župnijo. Vesel sem, da je župnijsko občestvo sestavljeno iz dobrih faranov, ki svojo župnijo podpirate. Hvala tudi za vse molitve »za domačega duhovnika«. Še posebej v teh časih jih dohovniki še kako protrebujemo. Še naprej molite »za domačega duhovnika«. Hvala vam, da ste velikokrat, ko smo vas prosili za pomoč, prišli in darovali svoj čas za župnijo. Tako sta šla z roko v roki dva zelo pomembna vidika kristjanove držbe: moli in delaj.

V teh trinajstih letih pa so bili tu nekoliko manj vseseli časi. Ko sem prišel v Stožice, me je najprej »pričakal« velik denarni dolg, ki ga je bilo potrebno poplačati. Hvaležen sem Božji Previdnosti, da je na pot poslala take ljudi, da smo to v relativno kratkem času tudi uspeli poplačati. Drugih slabih stvari pa se niti ne želim več spominjati in jih izročam v Božje roke.

Težko je v nekaj vrstic stniti vse, kar se je dogajalo v teh trinajstih letih. Trudil sem se, da bi delal dobro in mislim, da mi je v večini časa to tudi uspelo. Seveda pa me je včasih »povozil« tudi moj značaj, ki

Dar svobode in dolžnost odgovornosti.

(Mr 3, 20–35)

Nemalokrat slišimo očitek, zakaj Bog dopušča toliko hudega na našem svetu. V teh časih predvsem vse, kar je povezano s korona virusom. S svojo vse-mogočnostjo bi vse to vendar lahko preprečil! Tudi to je stara »zgodba«, katere začetek je iskati v poročilu o prvem grehu v rajju. Bog je ustvaril človeka »po svoji podobi«, kot bitje, obdarjeno s svobodno voljo, ker ni maral imeti poslušnega robota. Svoboda je neprecenljiv dar, hkrati pa tudi velika odgovornost. »Samo v človeških dušah se še bije boj med dobrim in zlim, samo tu je še mogoče veselje izpopolniti ali pokvariti,« piše dr. Janez Janžekovič. »Svoboda nam ni bila dana v pogubo, marveč zato, da bi mogel človek doseči najvišjo možno stopnjo sreče, namreč zavest, da si je svojo srečo nekoliko tudi sam zaslu-

1202 ljunj. 9. št. IIVXX toet

1202 ljunj. 9. št. IIVXX toet

Podružnična cerkev svetega Jurija

Po prizadevnem delu vztrajnosti vedno rodi svoje sadove
Kakor rastlina
ki uspeva v najrevnejši zemlji,
lahko tudi v nas zraste žilavost,
ki nazadnje rodi cvet in sad!

Charles Dickens

Izdal:

Župnijski urad Ljubljana—Stožice,
Štembalova ulica 1, 1113 Ljubljana
Tel.: 01 565 76 90
GSM: 040 260 003 (v nujnih primerih)

www: <http://zupnija-lj-stozice.rkc.si>

e-pošta: zupnija.lj.stozice@rkc.si

Odgovornja: Sebastijan Cerkl, župnik

Uradne ure v juniju:
ponedeljek in petek: 18.—18.45
po večerni sveti maši

Župnijska cerkev Svetega Duha

4 NEDELJA	8: za farane 9: ++Zlatko in Andreja Jerovšek	11 NEDELJA	7: +Jože Bošnjancić 10: za farane	18 NEDELJA	7: za farane 10: +Vladimir Smolej	25 NEDELJA	9: ++Ana Kozlevčar in Ana Kek
5 PONEDELJEK	20: +Julijana Kukovič	12 PONEDELJEK	20: +Lojze Saje	19 PONEDELJEK	19: +Ivan Cindrič	26 PONEDELJEK	19: +Lojze Saje
6 TOREK		13 TOREK		20 TOREK	7: ++France in Ivana Rozina	27 TOREK	7: za zdravje
7 SREDA	20: ++Stanko in Danica Medvešček	14 SREDA	20: ++Julijana Kukovič	21 SREDA	19: ++Janez in Zdenka Podobnik	28 SREDA	19: v čast Svetemu Duhu
8 ČETRTEK		15 ČETRTEK		22 ČETRTEK	7: za zdravje	29 ČETRTEK	7: ++Dojšak
9 PETEK	20: po namenu.	16 PETEK	20: po namenu.	23 PETEK	19: za farane	30 PETEK	19: po namenu.
10 SOBOTA	20: +Janez Langus	17 SOBOTA	20: +Lojze Saje	24 SOBOTA	19: +Ljubomir Paik	31 SOBOTA	19: ++Švabiča in Oblak

Stori, kar je tvoja dolžnost, in zaupaj v Boga.

Mr 4,26–34

Papeža Janeza XXIII. So imenovali Janez Dobri, ker je izžareval pristno evangelijsko dobroto. Nekoč je pripovedoval, kako na začetku svoje papeške službe od samih skrbi ni mogel spati. Ko je že bil skoraj pri kraju s svojimi močmi, mu je neke noči Sveti

Duh navdihnil misel: »Janez, kaj se delaš tako važnega! Kaj pa misliš, da si? Kristus je skrbel za svojo Cerkev, ko tebe še ni bilo, pa bo tudi sedaj. Naredi, kar moreš, potem pa mirno spi!« In od takrat naprej je bil čisto miren. Naredil je, kar je bilo v njegovi moči, in trdno zaupal, da bo Bog storil vse, kar je potrebno.

Podobno mnogi ljudje, zlasti starši doraščajočih otrok, pogosto ne morejo spati od skrbi. Če so za njihovo vzgojo storili, kar jim je narekovala vest, zlasti če so svoja vzgojna prizadevanja pošteno podprli z zgledom doslednega krščanskega življenja in človeške plemenitosti, lahko mirno spijo. Zasejali so gorčično zrno in Bog bo njihovi setvi dajal rast. Trdno moramo verovati, da Bog deluje v svetu tudi danes. Njegovo delovanje ni bučno, ampak tiho in preprosto.

O tihem, človeškem očem skritem delovanju Boga govori današnja evangelijska prilika o setvi, ki raste, ko gre sejalec spat, in o gorčičnem zrnu, ki se razraste v velikansko drevo. Ko poljedelec spi in počiva, pravi Jezus, »seme poganja in raste in on sam ne ve, kako«. Pred očmi ima rast Božjega kraljestva, katerega seme je njegova beseda, shranjena v predragoceni žitnici Svetega pisma. S temi podobami hoče povedati, da je tudi za nas skrivnost, kako med nami raste Božje kraljestvo. Naša naloga je pripraviti semenu Božje besede ugodna tla, potem pa z vso ponižnostjo in odprtostjo sprejeti Božje navdihe in zaupati, da bo Bog naše napore vedno blagoslavljal.

Jezus daje življenje.

Mr 5,21–43

Apostol Pavel nas v svojem pismu Korinčanom (v odlomku, ki smo mu na današnjo 13. nedeljo med letom prisluhnili) spomni na mano, ki jo je Bog dal v puščavi. Naj si je kdo nabral veliko ali malo, nihče je ni imel več kot ostali. Vsak je imel toliko, kot je potreboval. S tem nam vera končno daje pristop k enemu samemu življenju, ki se v vsej polnosti bohota v vseh, ki so je deležni. To je vznemirljivo bogastvo vere in njena neverjetna skrivnost. Ali nam ni kar težko pristati na takšno globino vere, ki jo dosegata Jair in tista žena? Izgleda tudi, kot bi mi takšno spoznanje slabo razumeli. In še, ali

ni Jezus prav zaradi vsesplošnega slabega razumevanja hotel tako zadržanost in celo molk glede teh ozdravljenj? Razen njega samega in bolnice nihče okrog njiju ni ničesar vedel. Tudi k deklici Jezus spet ni vzel s seboj nikogar razen treh apostolov, to je tistih, ki jih bo izbral kasneje tudi v vrtu Getsemani in bodo pričeli njegovega smrtnega boja. Ti trije so tudi pričeli Jezusovega spremenjenja na gori. Pole teh ne prenese ob sebi nikogar več kot le otrokovega očeta in matere, pa še njima »ostro zabiča, naj tega nihče ne izve«. Množice je, kot tudi nas, verjetno pritegnila samo zunanost vseh teh stvari. Pravega, globokega pomena pa pri vsem skupaj niso bili sposobni odkriti. Taka znamenja ozdravljenja, ki bi pravzaprav morala kar kričati o zmagi nad smrtjo, niso pripomogla k ničemur drugemu, kot da so pri ljudeh še povečala tisto zgrešeno željo, da bi pač čim dlje ostali na zemlji in po možnosti v čim večjemu udobju. No, in tudi vse to je možno samo po moči tiste energije večnega življenja, ki ga daje Jezus.

Sedaj naj bi se ne vpraševali, če bomo v svoji veri znali posnemati Jaira ali bolno ženo. S tem bi se pravzaprav vmešavali v načrt, ki ga ima Bog z nami – in je vse odvisno samo od njega. Z druge strani je namreč nujno potrebno, da se odločimo, kako v tisti veri, ki nam jo Gospod že daje, resnično zaživeti.

Prvi petek in sobota. Petek, 2. 7., je prvi v mesecu, namenjen češčenju Srca Jezusovega. Vabim vas, da doma iz molitvenika izberete Litanije Srca in jih doma v družinskem krogu pobožno zmolite.

V petek bom obiskoval bolnike na domovih.

Sobota, 3. 7., je prva po prvem petku v mesecu, namenjena češčenju Marijinega srca. Prav tako vas vabim, da v družinskem krogu zmolite litanije Matere Božje.

Vabljeni k molitvam prvega tedna v mesecu. Molimo za stanovitnost duhovnikov in za nove duhovne poklice.

Župnijski rožni venec. V mesecu juniju bomo v župnijskem rožnem vencu molili »za nove duhovne poklice« (splošni namen) ter »salezijanskega duhovnika, mojega sošolca Petra Pučnika, ki je zbolel za rakom« (posebni namen).

V mesecu juliju bomo v župnijskem rožnem vencu molili »za nove duhovne poklice« (splošni namen) ter »za spreobrnjenje in pomnožitev pravičnosti in ljubezni v slovenskem narodu« (posebni namen).

Če bi kdo od vas, dragi župljani, želel sporočiti molitveni namen, po katerem bi v živem rožnem

vencu še posebej molili, naj to stori v župnišču.

Prvonedeljsko darovanje. Velik Bog lonaj vsem, ki darujete na prvo nedeljo v mesecu pri ofru za potrebe naše župnije.

Prvonedeljsko darovanje bo v nedeljo, 4. 7.

Krsti. V maju je bil krščen: **Nace Modic,** Godeževa.

Čestitke novokršencu, njegovim stašem in botri.

Pogrebi. Cerkevno pokopani so bili:

Ivan Anton Habjan, Rodičeva;

Marija Virant r. Plahuta, Ul. padlih borcev;

Ivan Kranjc, Ul. padlih borcev.

Gospod, daj jim večni mir in pokoj.

Darovi za cerkev. V tem času, ko ne moremo vsi v cerkev k bogoslužju, lahko darujete svoje darove tako, da jih oddate v župnijski nabiralnik, med tednom pri svetih mašah ali pa jih nakažete na župnijski tekoči račun, ki je odprt pri NKBM: SI56 0430 2000 3308 363 (pri NKBM) in pripisom »Darovi vernikov«.

Vesel sem, ko pogledam župnijsko spletno banko in vidim, da mnogi niste pozabili na svojo župnijo in mesečno darujete za stroške, ki so razen ogrevanja vsi ostali in jih je potrebno vsak mesec poravnati.

Bog lonaj!

Mašni nameni. V mesecu juniju sprejemamo maše za meseca september in oktober. Meseca julija ne bom sprejemal mašnih namenov.

6 NEDELJA 10. nedelja med letom	8: za farane 9: +Ivan Turk	13 NEDELJA 11. nedelja med letom	8: +Cirila Vitič 9: za farane	20 NEDELJA 12. nedelja med letom	8: za farane 9: za srečen porod	27 NEDELJA 13. nedelja - Kristofova	8: ++starši Zoretič 9: za farane
7 PONEDELJEK	19: ++Milena in Jože Šimenc 7: ++sestrične in bratrance	14 PONEDELJEK	19: +Ivan Cindrič 7: ++Hlebec	21 PONEDELJEK	19: +Lojze Košir 7: +Anita Zupan	28 PONEDELJEK	19: +Marija Kranjc 9: +Marija Miklavčič 19: ++brat in sestra
8 TOREK		15 TOREK		22 TOREK		29 Peter in Pavel, apostola	19: +Martin Janžekovič 7: +Julijana Kukovič
9 SREDA	20: +Janez Langus	16 SREDA	19: +Franciška Dolinar	23 SREDA	19: po namenu	30 SREDA	
10 ČETRTEK	7: ++Jože in Fani Papež	17 ČETRTEK	7: ++Anton in Nežka Lavrh	24 ČETRTEK	7: ++Ivan in Terezija Krijan	1 ČETRTEK	
11 PETEK	19: +Marija Virant, 30. dan	18 PETEK	19: +Ivan Kranjc, 7. dan	25 PETEK	19: po namenu.	2 PETEK	19: +Ivan Kranjc, 30. dan
12 SOBOTA	19: ++Kranjec	19 SOBOTA	19: +Franc Kopal	26 SOBOTA	19: ++starši in sorodniki	3 SOBOTA	19: za duhovne poklice